

WEIMARANER NYTT

Nummer 2

JULI 2014 ÅRGÅNG 34

www.weimaranerklubben.se

SVENSKA WEIMARANERKLUBBENS
MEDLEMSTIDNING

PRESENTATION AV
NYA STYRELSEN

KALENDARIUM
2014

UTMÄRKELSER 2013

RAPPORT FRÅN
LÄGRET

INSTAGRAM
TÄVLING

SWEIK 35 ÅR
2014

UTGIVARE

Svenska Weimaranerklubben, rasklubb inom
Specialklubb för Kontinental Fågelhundar,
medlem av Svenska Kennelklubben

ANSVARIG UTGIVARE

Annelie Törnqvist

REDAKTÖR

Zandra Öjring

WEIMARANERNYTTS MAILADRESS

wn@weimaranerklubben.se

WEIMARANERNYTT

ISSN 1404-3629

ANNONSPRISER FÖR MEDLEMMAR

Halvsida sv/v 300kr

Kvartssida sv/v 200kr

Helsida sv/v 800kr

Uppslag sv/v 1500kr

KOMMERSIELLA ANNONSER

Pris efter förfrågan, rabatt ges vid annonsering
fyra nummer i följd

MANUS

Allt material skickas till redaktionens adress ovan.
Formatet på materialet önskas på följande sätt;

Texter - wordformat

Bilder/foto - lämpligt bildformat. Skicka i möjligaste
mån svart-vita bilder till sv/v artiklar. Foto helst över
150dpi alt bildfiler över 1Mb (generellt). Skicka foton
i separata mail med bildtext och fotograf. Redaktionen
förbehåller sig rätten av beskära inskickade bilder.

Annonser - pdf-format (kan ni inte göra pdf så skicka
annonsen i wordformat så gör redaktionen om den till
pdf och skickar tillbaka för godkännande.) Ev bilder i
annonser måste skickas separat också för bra kvalitet i
annonsen. Redaktionen hjälper endast till med utform-
ning av annonser mot ersättning.

Upphovsman skall framgå tydligt i filnamnen på foton
och annars i textfilerna. Material utan upphovsman
kommer inte att publiceras (enl. upphovsrättslagen).

Bli medlem!

Enskild medlem 350 kr

Familjemedlem 50 kr

Pg 460 66 06-4

www.weimaranerklubben.se

Sweiks styrelse och förtroendevalda:

Ordförande:

Annelie Törnqvist 0708-44 63 58

Vice ordförande:

Ted Karlsson 0706-44 33 78

Sekreterare:

Anna Östblom 0709-90 49 42

Kassör:

Kristina P Granath 0226-125 34

Ekonomiansvarig:

Ted Karlsson 0706-44 33 78

Kontaktperson i SKF styrelse:

Pernilla Ryberg 0703- 10 73 57

Medlemsregistrator:

Karin Forsgren Pettersson 0734-34 66 44

Pokalfogde:

Katarina Abrahamsson 070-843 26 23

Valpförmedling och rasinformation:

Anders Sundvall 0701-89 89 89

Jaktprovsekreterare/Provregioner:

Josefin Zackarissou

Utställningsansvarig:

Mia Dahl 0702-06 40 01

Jaktprovsansvarig:

Stig Ericsson 0705-14 36 36

Marknad/Sponsring/PR-ansvarig:

Karin Forsgren Petersson &

Adam Dschulnigg

Läger- /Utbildningsansvarig:

Annelie Törnqvist 0708-44 63 58

Revisorer:

Lars Kilborn & Åke Nithenius

Viltmästare:

Annelie Bernhardsson

Avelskommitté:

Pernilla Ryberg 0703-10 73 57

Anna Norlén 0702-30 09 51

Jenny Degerman

Webmaster SWeiKs hemsida:

Anders Sundvall 0701-89 89 89

INNEHÅLL

Redaktörskornas ruta	4
Ordförandens ord	5
Info från SKK	6
Årsmöte & utmärkelser 2013	8
Provkalendarium 2014	11
Jubileumsutställningen	12
Presentation av styrelsen	14
Championgalleri	19
Weimaranerlägret 2014	22
Träningsgruppen i stockholm	28
Medlemsintervju	33
Tävling	37
Husvargen - utseende och språk	38
Jaktus Abstinensus	44
Mulle Mecks tankar	46

UTGIVNINGSPLAN

Nummer	Manusstopp	Utkommer ca
1	15 februari	Mitten av mars
2	15 maj	Mitten av juni
3	15 aug	Mitten av sept.
4	15 nov	Mitten av dec.

Observera att manusstopp måste respekteras och går ut vid midnatt aktuell dag! Annonser som ej är betalda vid kontroll ca en vecka efter manusstopp publiceras ej.

OMSLAGSBILDER:

FRAMSIDA: EANIE MED FÅGELN I VATTNET. FOTO: PER JOHANSSON

BAKSIDA: TORE HÄMTAR APPORTEN. FOTO: ZANDRA ÖJRING

Redaktörskornas ruta

Så var det ÄNTLIGEN sommar igen. Som vi har längtat!

Två av klubbens stora händelser har hunnit passera, årsmötet och weimaranerlägret. Båda två har enligt rapporter varit väldigt uppskattade, framförallt det senare. Men knappt har vi hunnit landa förrän det är dags för årets kanske största händelse, Svenska weimaranerklubbens klubbmästerskap och 35-års jubileum.

I år ska det dessutom genomföras i Norrland på skog och för oss som redan bor här uppe (Jenny) så fanns det helt plötsligt inte en undanflykt i hela vida världen till att inte anmäla sig. Nu kan vi inte ens skylla på att det är långt bort.

Så det är bara till att kavla upp ärmarna, spotta sig i näven i sann Norrlännings-anda och börja träna och ladda inför KM. Det ska för övrigt bli riktigt roligt att få välkomna er till skogarna i norr och vi hoppas såklart att så många som möjligt anmäler sig, både till jaktproven men även till jubileumsutställningen!

Mer information om det finns längre fram i tidningen men också på hemsidan.

Något som kan vara värt att investera i är myggnät som ni kan montera i bilen, då slipper era grå den värsta invasionen men kan ändå ligga i en sval bil. Finns att köpa på de flesta affärer men säljs som nät för fönster och dörrar.

Utöver alla roliga händelser i år så är det som vanligt dags att höja ett varningens finger också. Det är sommar, soligt och varmt. Glöm för guds skull inte bort att alltid ha vatten med till era grå och lämna dem inte i bilen på sommaren. Den förvandlas skrämmande snabbt till en stekugn även på en mulen dag och det är en plågsam död er hund går till mötes då.

En annan sak som är bra att tänka på, i alla fall för alla som har hund nedanför Sundsvall. Fästingar, dessa otäcka små varelser som helt saknar syfte men lik förbaskat orsakar stor skada. Skydda era hundar mot dem och se till att gå igenom dem regelbundet så ni hittar eventuella eftersläntrare.

Sen hoppas vi på redaktionen såklart att ni alla får en alldeles underbar sommar med mycket sol, goda jordgubbar och en hel del badande, både för två- och fyrbenta!

Och sist men inte minst, ett litet insidertips för er som tänkt er upp till KM.

Man kan aldrig packa med sig för mycket myggmedel..

Somriga hälsningar från Zandra och Jenny med tillhörande grå.

Ordföranden har ordet

Jag hälsar er alla välkomna till ett nytt år i de grås tecken!

Först vill jag tacka dessa underbara människor som har vigt mycket av sin fritid, sitt engagemang och kunnande till klubbens förmån...Rolf Ryberg, Sigrid Agenäs, Lisbeth Ericsson, Anna Norlén och Teresa K Karlsson. TACK!!!

Vi hälsar Josefin Zachrisson hjärtligt välkommen i rollen som jaktprovsekreterare samt Adam Dschulnigg, Anders Pettersson, Mia Dahl och Karin Forsgren-Pettersson som nyvalda styrelsemedlemmar, ni kan läsa mer om oss lite längre fram i tidningen.

Året startades i Örebro på Travbanan i Marieberg där vi samlats till uppfödarmöte samt årsmöte där vi även delade ut priser till många duktiga grå!

Som vanligt tillbringades Kristihimmelsfärds helgen i dom underbara skogarna runt Säv-sjön. Vi var över 30 hundar med förare som deltog på det 9:e weimaranerlägret och vi njöt alla av underbara lärorika dagar både i skogen och till sjöss. Ett stort tack till Zandra Öijring, Micke Svedberg, Eva Bjärud och Sigrid Agenäs för ett väl planerat samt proffsigt genomfört läger där vi deltagare bara kunde koncentrera oss på att ha kul!!

Vi tjuvstartade dock redan på torsdagen med KM i Viltspår med 18 starande ekipage där Freewill's Nora med Helena Sjöström som förare tog hem segern och det fina vandringspriset...STORT GRATIS!!

Vill även påminna om att i år fyller klubben hela 35 år !

Detta ska firas med KM i skog (klubbens första!) samt utställning av våra grå för den tyska domaren Tanja Breu-Knaup. Vi hoppas naturligtvis att många kommer till Överjörns camping för att visa upp era hundar!

Jag önskar er alla underbar semester och njut av sommaren!!

Må så gott !!

Annelie

SKKs Jakthundskommitté

- Inga skrivbordsnissar!

Text: Eliza Kajanus

Tror du att Svenska Kennelklubben, (SKK), inte har något med jakthundar att göra? Fel! Jaktprovsregler och IT-stöd för jakthundklubbarna är exempel på områden där SKK spelar en viktig roll – liksom att bevaka jakthundsfolkets intressen i kontakt med myndigheterna.

Varje gång du startar på jaktprov med din hund följer du ett regelverk – jaktprovsbestämmelserna – som din specialklubb har arbetat fram och Svenska Kennelklubben har godkänt. Detsamma gäller om du startar på viltspårprov eller grytprov eller gör anlagstest i vildsvinshägn.

Och ansöker du om jaktprovschampionat har kriterierna för vilka meriter som ska ingå föreslagits av specialklubben – och sedan fastställts av SKK.

Alla frågor som rör jakthundar sköts inom SKK av en särskild kommitté: jakthundskommittén. Dess sju medlemmar är alla aktiva jägare sedan många år och samtliga är även jaktprovsdomare.

– Tillsammans har vi mer än 250 års erfarenhet av jakt och täcker in de flesta jaktformerna med hund, säger Britt-Marie Dornell, som tillträdde som ordförande för jakthundskommittén den 1 januari i år.

– Det här är inga ”skrivbordsnissar”, om någon trodde det!

JAKTETIK VIKTIG UPPGIFT

Ansvar för jaktprovs- och championatbestämmelserna tillhör jakthundskommitténs grunduppgifter, men kommittén arbetar även med mycket annat som rör jakt. Dit hör jaktetiska frågor.

Den policy för fågelutsättning som SKK tagit fram med bland andra Svenska Jägarförbundet och Svenska Yrkesjägarföreningen är ett exempel på vad kommittén gjort på det här området. Anlagsprovet i vildsvinshägn, som syftar till att identifiera lämpliga hundar för vildsvinsjakt, är ett annat.

– Vi jägare har ögonen på oss idag, konstaterar Britt-Marie. Den aktuella djurskyddsutredningen föreslår förbud mot att använda grävling för träning av grythundar, liksom att utsättningen av fågel ses över. God jaktetik är en förutsättning för att vi ska få fortsätta att jaga och jaktträna som vi gör idag – annars är inskränkningar i jakten högst troliga!

BEVAKAR JAKTFOLKETS INTRESSEN

Jakthundskommittén representerar även svenska jakthundsägars intressen gentemot myndigheter och organisationer. Man har platser bland annat i Nationella Viltolycksrådet och Rovdjurscentret de 5 stora, liksom i den internationella kennelklubbsorganisationens FCIs jakthundskommittéer.

En annan uppgift är att skriva remissvar till utredningar, till exempel till den nu aktuella jaktlagsutredningen.

– Vi försöker finnas med överallt där jaktfrågor diskuteras. Att etablera goda kontakter med den myndighet som ska förvalta Sveriges vilt blir en viktig uppgift under de kommande åren.

Jakthundskommittén bevakar och följer också den svenska rovdjursförvaltningen och hur rovdjursstammarna påverkar de traditionella svenska jaktformerna med hund. Att medverka i förvaltningen av den ökande vildsvinsstammen och öka tillgången på fler utbildade hundar för jakt och eftersök är ett annat prioriterat område.

IT-STÖD FÖR JAKTPROV

Vid 2013 års Kennelfullmäktige, SKKs ”riksdag”, fick jakthundskommittén ännu ett tungt uppdrag: att utveckla ett it-stöd för jakthundsklubbarna som ska underlätta hanteringen av jaktprovsresultat.

– Det här är något som många klubbar frågat efter länge och som vi ser fram emot att ta fram i samarbete med dem, framhåller Britt-Marie.

Hon tror att många jakthundsägare ser SKK som en organisation långt ifrån jägarens vardag. Den bilden vill hon ändra på.

– Vi i jakthundskommittén har erfarenhet av det mesta inom jakt och jaktprov. Vi finns här för att hjälpa jakthundsklubbarna, vare sig det gäller regelrevideringar, provformer, regeltolkningar, dispenser eller något annat. Att fråga om råd i ett tidigt skede kan göra att arbetet i klubben går smidigare – och faktiskt även förebygga konflikter.

– Min vision är att jakthundsklubbarna ska se jakthundskommittén som ett naturligt stöd och ett bollplank i sitt arbete.

FOTNOT: Vill du veta mer om jakthundskommitténs arbete, besök www.skk.se. För att kontakta kommittén, e-posta till jhk@skk.se, eller skriv till Svenska Kennelklubbens Jakthundskommitté, Att. Nina Karlsdotter, 163 85 Spånga.

Här är ledamöterna i jakthundskommittén samt de personer som är permanent adjungerade. Från vänster: Kjell Svensson (SKKs kansli), Conny Jakobsson (ledamot), Britt-Marie Dornell (ordförande i jakthundskommittén), Willy Gustavsson (ledamot), Freddy Kjellström (vice ordförande i jakthundskommittén), Hans Anderson (ledamot), Nina Karlsdotter (sekreterare i jakthundskommittén), Göran Johansson (ledamot) och Tomas Larsson (ledamot).

Foto: Eliza Kajanus

SWeiKs årsmöte och uppfödarmöte.

Text: Annelie Törnqvist

Lördagen den 15/3 var det dags för det årliga uppfödarmötet, många slöt upp när Anna Norlen informerade om Avelkommitténs arbete under året.

Under 2013 föddes det totalt 11 kullar varav 6 hänvisades över klubbens valphänvisning. Inavelsprocenten låg under 1%, vilket är en förbättring gentemot 2012.

RASrevideringen kom godkänd tillbaka från SKK, vilket vi är väldigt nöjda över.

Avelkommittén kommer att ansöka om en ny mättningsperiod hos SKF under 2015-2016.

Det diskuterades även för- och nackdelar runt de 2 olika mentalbeskrivningarna BPH samt SBK's mentalbeskrivning.

Då BPH är relativt nytt vill man vänta till 2015 med att besluta vilket test som ska vara officiellt för klubben vid bedömning av rasens mentalitet. Vi informerades även om vikten av att informera avelskommittén om övriga sjukdomar inom vår ras.

Avelskommittén lade fram ett förslag om ett nytt vandringspris, årets mentaluppfödare, de återkommer med förslag på statuter för detta vandringspris till nästa års uppfödarmöte.

Vi samlades till en trevlig lunch innan det var tid för årsmötet.

Vi var 23 medlemmar samt Tora och taxen Ture som samlades till mötet där Therese Löf (kennel Axas) valdes till mötesordförande.

Under mötets gång valdes en ny ordförande i form av Annelie Törnqvist, samt nya styrelsemedlemmar för kommande mandatperiod. Vi tackade Rolf Ryberg för sitt engagemang i rollen som ordförande under 3 års tid, Sigrid Agenäs för sitt arbete i rollen som vice ordförande, Lisbeth för tiden och engagemanget som jaktprovsskrikerare samt Teresa K Karlsson för hennes arbete med medlemsregistret och Anna Norlén för hennes tid som styrelseledamot.

Vi välkomnade Ander Pettersson, Adam Dschulnigg, Mia Dahl samt Karin Forsgren-Pettersson till weimaranerklubbens nya styrelse.

Längre fram i tidningen kan ni läsa mer om styrelsen.

Foto: Katarina Abramsson

Utmärkelser och vandringspriser för 2013

SE UCH

SE JCH

SE VCH

Classic Dream's Amon-Re
Woksebs Seven Deadly Zins
Quadet Damit
Classic Dream's Bald Eagle
Doris
FreeWills Nosa
FreWills Norma
Classic Dream's Camarillo Brillo
Classic Dream's Choukar
Grey Shaheen Levant Sparrowhawk
Ma Dawills Impress
Classic Dream's Sea Eagle
Classic Dream's Bianca
Classic Dream's Becaccia
Jerikos Ripa
Mimmatrix Ghost Knell
Classic Dream's Martial Eagle

Prisbordet.

Foto: Katarina Abrahamsson

PLAKETTER

Bruksavelspris Guld

Classic Dream's f Classic Dream's Tik Tac Toe "Tiki"

Bruksavelspris Brons

Woksebs f Landsbygdens Retur "Nisse"

Classic Dream's f Stormdancer a Classic Dream's "Oona"

ASTIS VANDRINGSPRIS

Woksebs Seven Deadly Zins

450 p

WEIMARANERNYTT CUP

Classic Dream's Bianca

43 p

Mimmatrix Ghost Knell

43 p

Classic Dream's Bald Eagle

39 p

Woksebs Seven Deadly Zins

37 p

FreeWills Norma

36 p

Classic Dream's Camarillo Brillo

35 p

Jerikogårdens Russin

32 p

Jerikogårdens Ripa

31 p

Sixten

26 p

Markus med Woksebs Seven
Deadly Zins

Foto: Johan Wahlby

Classic Dream's Bianca

Foto: Rolf Ryberg

BÄSTA JAKTLIGA PRESTATION

Woksebs Seven Deadly Zins
Quadet Damit
Classic Dreams Pernice Bianca
Classic Dream's Black Grouse

220/230 = 95,6%
206/230 = 89,5%
175/200 = 87,5%
189/230 = 82,2%

ÅRETS SHOWDOG

Casa de Juno Ready to Party
Classic Dream's Bald Eagle
Sixten

445 p
140 p
125 p

Årets showdog Casa de Juno
Ready to Party.
Foto: Camilla Liljekow

ÅRETS ROOKIE

Classic Dream's Bianca
Jerikogårdens Russin
Jerikogårdens Ripa
Mimmatrix Ghost Knell
FreeWills Norma
Classic Dream's Sea Eagle
Free Wills Nosa

265 p
250 p
245 p
235 p
205 p
185 p
145 p

ÅRETS SKOGSFÅGELHUND

Classic Dream's Yeoman
Jerikogårdens Ripa

70 p

ÅRETS LÅNGHÅR

Sixten

405 p

ÅRETS BRUKSUPPFÖDARE

Classic Dream's

335p/3 = 111,66

Bruksuppfödarpri

Brons: Skyttens

72 p

Bruksavelspris

Guld: Classic Dreams Tik Tac Toe "Tiki" 69 p
Brons: Landsbygdens Retur "Nisse" 63 p
Brons: Stormdancer To Classic Dream "Oona" 24 p

Det nya vandringspriser Årets
långhår gick till Åsa och Sixten.
Foto: Rolf Ryberg

Årets bruksuppfödare,
Classic Dream's
Foto: Zandra Öjring

Provkalendarium 2014

Datum	Ort	Provtyp	Övrigt	Domare	Provedare	Antal starter
4.5/7	Kalix	Viltspår	Midnattsprov	Provansv. Sara Beckman		
4/7	Kristianstad	Eftersök		Jöns Lennart Andersson	Jonas Hansson	Max 14
5/7	Kristianstad	Eftersök	Skånemästaren	Jöns Lennart Andersson	Jonas Hansson	Max 14
12/7	Skelefteå	Eftersök	Norrlandsmästaren	Pernilla Ryberg	Daniel Thunebro	Max 14
12/7	Österåker	Eftersök	Max 10 starter	Lars Thulin	Ted Karlsson	Max 10
13/7	Skelefteå	Eftersök		Pernilla Ryberg	Daniel Thunebro	Max 14
13/7	Österåker	Eftersök	Max 10 starter	Lars Thulin	Ted Karlsson	Max 10
19/7	Hällefors	Eftersök		Benny Nilsson	Lisbeth Ericsson	Max 14
20/7	Hällefors	Eftersök		Benny Nilsson	Lisbeth Ericsson	Max 14
26/7	Mattmar	Eftersök		Jörgen Rönnberg	Bodel Göransson	Max 14
26/7	Gisslaved	Eftersök		Skrucha Ann-Christin	Tina Ekström	Max 14
27/7	Mattmar	Eftersök		Jörgen Rönnberg	Bodel Göransson	Max 14
27/7	Gisslaved	Eftersök		Skrucha Ann-Christin	Maria Qvarnström	Max 14
9/8	Berga	Eftersök		Anders Beskow	Elisabeth Beskow	Max 14
10/8	Berga	Eftersök		Anders Beskow	Elisabeth Beskow	Max 14
29/8	Björkliden	Skogsprov	KM Odelat prov	Lars Karlsson Erling Wikman Roger Malmqvist	Annsofie Erixson	Max 4 partier
30/8	Björkliden	Skogsprov	KM Odelat prov	Lars Karlsson Erling Wikman Roger Malmqvist	Annsofie Erixson	Max 4 partier
6/9	Mittådalen	Fjällprov		Lars Karlsson	Mia Dhal	Max 14
7/9	Mittådalen	Fjällprov		Lars Karlsson	Mia Dhal	Max 14
12/9	Harsa	Skogsprov		Lars Karlsson	Mia Dhal	Max 6
13/9	Harsa	Skogsprov		Lars Karlsson	Lisbeth Ericsson	Max 12
14/9	Harsa	Skogsprov		Erling Wikmanh Lars Karlsson Magnus Norlén	George Khoder	Max 12
20/9	Falköping	Fältprov	Unghundsprov	Anders Beskow	Maria Qvarnström	Max 12
21/9	Falköping	Fältprov	Unghundsprov	Anders Beskow	Maria Qvarnström	Max 12
27/9	Enköping	Fältprov	2 partier	Anders Beskow Ted Karlsson	Micke Swedberg	Max 14
28/9	Enköping	Fältprov	2 partier	Anders Beskow Ted Karlsson	Micke Swedberg	Max 14
11/10	Ervalla	Fältprov		Ingemar Roselin	Inger Ericsson	Max 12
12/10	Ervalla	Fältprov		Ingemar Roselin	Inger Ericsson	Max 12
18/10	Falköping	Fältprov		Rolf Ryberg	Tina Ekström	Max 12
19/10	Falköping	Fältprov		Rolf Ryberg	Tina Ekström	Max 12
23/10	Gotland	Fältprov		Roger Malmqvist	Lisbeth Ericsson	Max 12
24/10	Gotland	Fältprov		Lars Karlsson	Micke Swedberg	Max 12
25/10	Gotland	Fältprov		Ted Karlsson	Lisbeth Ericsson	Max 12
26/10	Gotland	Fältprov		Roger Malmqvist	Micke Swedberg	Max 12
8/11	Tomelilla	Fältprov		Patrik Sjöström	Jonas Hansson	Max 12
9/11	Tomelilla	Fältprov		Patrik Sjöström	Jonas Hansson	Max 12
Det föreligger ingen ändring angående provkostnader för 2014						

Välkommen till Svenska Weimaranerklubbens Jubileumsutställning Söndag 31 augusti Österjörns Camping & Kursgård

Domare: Tanja Breu-Knaup (Tyskland)

Reservdomare: Magdalena Karlsson

Anmälningsavgifter

Valpklass 200 SEK

Champion- och veteranklass 300 SEK

Junior-, unghund-, öppen- och jaktklass 400 SEK

Anmälan

Anmälan skall innehålla kompletta härstamnings- och ägaruppgifter. Utlandsägda hundar skall bifoga kopia av stamtavlan och ev. WCC.

Anmälan kan göras på SKFs nedladdningsbara blankett.

Se hemsida: www.specialklubb-skf.se

Skicka din anmälan via e-post senast tisdag 12 augusti till:
nuitstaxar@hotmail.com

Betalning

Märk betalningen med 31/8 samt hundens fullständiga namn

Anmälningsavgiften skall vara SWeik tillhanda

senast tisdag 12 augusti

PG 460 66 06-4

Passa även på att anmäla er till
rasmönstringen i Skogsprov
29-30 augusti i Jörn

...och glöm inte bort
lördagens prisutdelning
& jubileumsmiddag!

För mer info & anmälan
till middagen, kontakta
Anna-Carin Vikman
070 373 40 99

Väl mött i Jörn!

Upplysningar:

Yvonne Hansén tel: 0155-721 17, e-post: nuitstaxar@hotmail.com

Mia Dahl, tel: 070-206 40 01, e-post: mia.dahl@telia.com

KM i viltspår 2014

KM i viltspår hölls den 29 maj på bergslagsgården i Hällefors. Domarna som dömde KM var Anders Petterson, Stig Ericsson, Sören Bjurling, Bengt Åbjörnsson Wiidh, Yvonne Magnusson och Lars Hägg.

Det var 18 startande ekipage och många förstapris.

Det ekipaget som tog hem vinsten var Helena Sjöström med hunden Free Will's Norma "Nora"

Helena med Nora med domaren Bengt Åbjörnsson Wiidh
som dömde ekipaget
Foto: Rolf Ryberg

” Odelat Skogsprov ” (Rasmönstring)

Provet pågår fredag och lördag 29-30 augusti. Hundarna provas i eftersöksgrenarna samt skogsfågeljakt. Även hundar som inte tidigare klarat eftersöksgrenarna får anmäla och starta på detta prov.

Aktuella Jaktprovsregler finns på www.specialklubb-skf.se

Anmälan och betalning skall vara klubben tillhanda senast fyra veckor innan provstart (fredagen den 1:a augusti) , efteranmälningar mottages i mån av plats. Vid högt antal anmälda kommer lottning att ske och en reservlista att upprättas.

Anmälan sker till SweiKs Jaktprovssekreterare Josefin Zackrisson ,
jaktprov@weimaranerklubben.se och betalning sker till weimaranerklubbens

Plusgiro: 460 6606-4 .

Provavgiften är 530 SEK .

Anmälningsblanketter finns på www.weimaranerklubben.se ”

Presentation av styrelsen

ORDFÖRANDE.

Jag heter Annelie och bor i natursköna Järnboås med nära till skog och sjö. Jag delar byns fattigstuga tillsammans med Nelly min weimaranertik, 2 gammelmakattor och ett okänt antal möss.

Jag lärde känna Weimaranern när jag bodde/pluginade/jobgade i Tyskland norr om Frankfurt och visste med en gång att en sån skulle jag ha! Det tog dock ett antal år innan drömmen blev sann. Jag startade min fågelhundväg tillsammans med River och inom räddningstjänsten .. kanske en liten annorlunda start, men jätterolig och intressant!...

tyvärr fick vi inte fullfölja denna väg, då River lämnade mig alldeles för tidigt. Jag är utbildad intensivvård/narkossjuksköterska och jobbar deltid som nattsjuksköterska på IVA Lindesbergs Lasarett, jag frilansar även i Tromsö samt i Mariehamn, Åland. Sedan nästan 10 år är jag stolt ägare till jägarexamen, har tyvärr inte haft möjlighet till mycket jakt.. men det ska det minsann bli ändring på... Till min och Nellys stora glädje. Jag älskar att stövla omkring i skog och mark med madam grå som ständig följeslagare

LEDAMOT.

VICE ORDFÖRANDE.

Ted har tillsammans med hustrun Teresa haft Weimaraner sedan 2007. I flocken finns två weimaraner och en sur katt. Allihop bor i Åkersberga utanför Stockholm. De största intressena är jakt, fiske och idrott vilka tar upp det mesta av den lediga tiden.

Ted har sedan hundarna kommit in i bilden varit aktiv i klubben, till en början som spårdragare och fågelkastare. Han är utbildad provledare och jaktprovssdomare (fält) och var under en period 2010 suppleant i styrelsen. Han är nu sedan 2011 ledamot av styrelsen med särskilt ansvar för ekonomifrågor.

SEKRETERARE.

Anna är bosatt i Mölndal tillsammans med sin sambo Mikael. Hon har haft weimaraner sedan 2002.

På vardagarna finner man henne på labbet, pysslandes med allt från bakterier till analyser av immunförsvarsceller. När hon inte jobbar är det den grå som står i centrum för de flesta begivenheter.

Efter ett år som suppleant i styrelsen är hon nu sekreterare och kallar till möten samt skriver protokoll.

Presentation av styrelsen

LEDAMOT, MARKNAD/SPONSRING/PR/ ANSVARIG.

Adam bor i Stockholm tillsammans med hustrun Karin och dottern Tora. I dagsläget finns 3 fyrbenta kompanjoner, 2 Weimaraner och 1 strävvhårig tax i familjen. Weimaraner har funnits i hemmet sedan 2007 och Adam har sedan dess varit aktiv på olika sätt inom klubben.

Adam jobbbar inom IT-branschen men är för tillfället föräldraledig. På fritiden är det jakt, hundar och sport som tar upp tiden och är något som hela familjen gör tillsammans.

LEDAMOT, JAKT-/PROVANSVARIG.

Stig är gift med Lisbeth och har två utflugna barn samt de fyra grå Freja, Alice, Ripa och Saga. Tillsammans har de kenneln Jerikogården och bor i Jeriko, ett torp några kilometer utanför Deje.

Stig har arbetat med elddistribution i stor sett hela sitt yrkesverksamma liv och arbetar idag som egen företagare inom elddistributionsbranschen. Hans intresse har alltid varit sport, jakt och djur.

Tillsammans med Lisbeth upptäckte Stig jaktens Formel 1, fågeljakt med stående fågelhund

LEDAMOT, WEBANSVARIG & RASINFORMATÖR.

Anders har haft weimaraner sedan 2004 och bor i Sollentuna med sin långhåriga kompanjon Yojje. Anders har haft uppdrag som provledare i klubben och har de senaste åren varit ledamot i styrelsen. Sedan några år tillbaka hanterar han uppdateringar av klubbens hemsida.

Anders är också klubbens rasinformatör.

Presentation av styrelsen

LEDAMOT, UTSTÄLLNINGSANSVARIG.

Jag heter Mia och bor i norrländska Timrå... 1,5 mil norr om Sundsvall med sambo och 2 prinsar! (4, 5 & 7 år) I familjen ingår även min 4:e grå i ordningen, Axel 10 mån.

Är själv 40+ och arbetar på Folksam Djurför-säkringar i en supportgrupp.

Har haft weimaraner sen -93 och tävlat i de flesta grenar upp till elitnivå... därav min stora kärlek för weimaranerns mångsidighet!!!

Är utbildad provledare (SWeik), instruktör tävlingsledare tävlingssekreterare (SBK) samt ringsekreterare (SKK).

Det finns inget gråvader bara olika nyanser av grått!

LEDAMOT, MEDLEM/MARKNAD/SPONS- RING/PR ANSVARIG.

Karin bor på landet utanför Örebro med sin grå vilde Viggan som är familjens första Weimaraner. Med hunden kom även intresset för jakt där målsättningen är att bli ett väl fungerande ekipage så fort matte fått sitt jägarbevis. Älskar att vara ute i naturen och letar ständigt efter nya äventyr som passar för människa och hund!

Karin arbetar som eventansvarig på Örebrotravets marknadsavdelning med ansvar för försäljning, annonsering, sponsring och evenemang.

Sedan 2014 sitter Karin med i styrelsen och ansvarar tillsammans med Adam för frågor rörande Marknad/Sponsring/PR.

Karin är även Weimaranerklubbens medlems-registrator.

Lever efter mottot "Never let failure get to your heart".

LEDAMOT.

Jag heter Anders och bor i Stallarholmen med min sambo Helena och våra två grå flickor Emma och Nora. Vi har även två blandrashundar som heter Lisa och Ludde. Hemma finns det också två katter och några får. Både jag och min sambo är utbildade viltspårdomare. På fritiden jagar vi, tränar hundarna och startar på prov i den mån vi hinner.

Presentation av styrelsen

FÖRTROENDEVALD/ JAKTPROVSSEKRETERARE.

Josefin kommer ursprungligen från Skåne, men har nu bosatt sig strax utanför Piteå i Norrbotten med sin weimaraner Zafir och SRHPn Morra.

Första weimaranern kom in i Josefins liv 2003, och sen dess har hon varit aktiv i klubben på olika sätt och är sedan 2005 även utbildad provledare.

Josefin spenderar helst sin tid i skog och till fjälls och då är självklart hundarna med, som redan som valpar fått lära sig att sova i tält, och de älskar det lika mycket som matte.

Så här anmäler du till klubbens olika prov

Som ny på posten jaktprovssekreterare, vill jag ge er en liten uppdatering på hur du anmäler dig till våra olika prov.

Anmälningarna skickar du till mig, på nedanstående adress eller mail, senast fyra veckor innan provet. Skicka in en blankett per prov/start (en per dag). Anmälningssblankett hittar du på klubben hemsida under Aktiviteter/Jaktprov. Det går bra att skicka flera anmälningar i samma mail, samt att betala flera prov i en klumpsumma, bara det är specificerat vilka prov det gäller.

Skriv gärna i mailet när pengarna satts in på kontot, eller skicka ett nytt mail när betalningen är gjord, detta för att underlätta mitt arbete.

Om du vill ha en bekräftelse på att jag tagit emot din anmälan, begär ett läskvitto, då jag får in en hel del mail och inte hinner bekräfta alla.

Betalningen gör ni på: PG 460 66 06-4

Priserna för 2014:

Ordinarie eftersök: 400:-

Ordinarie fält-/skog-/fjällprov: 400:-

Odelat prov: 530:-

Josefin Zackrisson

Norra Altervägen 1050

945 92 Altersbruk

Mobil: 073-5071241

jaktprov@weimaranerklubben.se

Avelskommittéen informerar

Årets uppfödarmöte hölls i samband med SweiKs årsmöte i Örebro den 15 Mars.

Här kommer lite information från mötet:

Under 2013 föddes 11 kullar varav 6 hänvisades över klubbens valphänvisning, samt 4 som ej uppfyllde kraven. 1 kull uppfyllde kraven men hänvisades inte. Det är valfritt att använda sig av klubbens valphänvisning.

Vald gäller ökning i inavelsgrad för rasen, har den siffran minskat sedan 2012 och låg för 2013 på strax under 1% vilket är glädjande. (dessa siffror kan man hitta i SKKs databas "Avelsdata").

Vår reviderade RAS (Rasspecifik Avelsstrategi) som fastställdes av förra årets möte har nu också fastställts av SKK. (RAS för weimaraner, kan man hitta på SKKs web under "Hundrasguiden").

Avelskommittén kommer att rensa på och uppdatera websidan, bl.a avelslistorna för att de endast ska innehålla hundar som är vid liv, vars ägare är medlemmar i SweiK samt är aktuella för avel. Om någon av misstag tagits bort och det visar sig att hunden är berättigad att stå med så är det upp till varje ägare att meddela detta så att hunden kan föras in på listan igen.

Avelskommittén lade fram ett förslag om att enas kring en av de två officiella Mentalbeskrivningar som finns att tillgå i dagsläget, och att detta skulle ske med start för hundar födda fr.om 2015. Det låg först naturligt till hands att föreslå SBK's "Mentalbeskrivning Hund" eftersom många weimaraner redan är beskrivna enligt denna. Men efter att ha fått mer information om SKK's nyframtagna variant BPH " Beteende och Personlighetsbeskrivning Hund" och forskningen bakom denna, så måste vi först utvärdera denna metod innan beslut kan tas. BPH innehåller fler mätbara parametrar vilket vi tror kan underlätta för uppfödare att planera sitt avelsarbete med hänsyn till mentalitet och även för varje hundägare som beskriver sin hund att få en lättförståelig översikt om sin hunds egenskaper. Beslut om när en officiell variant skall fastställas uppskjuts till uppfödarmötet 2015. Då har vi förhoppningsvis fått ett underlag av beskrivna hundar med BPH.

Förslag om nytt vandringspris 2015 , "Årets mentaluppfödare", förslag på statuter tas fram för beslut till årsmötet 2015.

Återigen påtalades det om hur viktigt det är att informera "AK" om sjukdomar som dyker upp, det är viktig information för att få en uppfattning om den sammanlagda sjukdomsbilden inom rasen. Vet man om vilka sjukdomar som uppkommer och är öppna med det så kan man också lättare hålla dem under kontroll.

Pernilla Ryberg valdes om på 2 år och sammankallande i avelskommittén.

Uppfödarmötet lämnar förslag på att Uppfödare som väljer att skänka medlemskap till valpköpare som ej redan är medlemmar skall få rabatterat pris tex; 50%. Förslaget lämnas vidare för beslut till styrelsen.

Championgalleri

SE VCH

Aletta

Ägare: Christina Bark, Solna

Foto: Christina Bark

SE VCH

Astrid

Ägare: Lena Borén

Foto: Annelie Johansson

SE VCH

Classic Dream's Virgo

Ägare: Åsa Bergqvist

Foto: Rolf Ryberg

SE VCH

TeamDiva's When The Wild Winds Blow

Ägare: Annelie Johansson

Foto: Annelie Johansson

SE VCH, NO VCH, J, SE VCH, NO UCH, NO JunW-12, NO W-12, HE W-13, FIN W-13, NORD W-13 Classic Dream's Sea Eagle

Ägare: Steffan Andersen Norge

Foto: Steffan Andersen

Specialklubb för KONTINENTAL FÅGELHUNDAR

Specialklubb inom Svenska Kennelklubben

**Bjuder in till Officiell utställning
lördag 26 juli, Annedals IP, Sala**

Domare: Moa Persson

Anmälningavgifter

junior-, unghund-, öppen- och jaktklass 250 SEK
valp-, champion- och veteranklass 150 SEK

Anmälan

Anmälan skall innehålla kompletta härstamnings-
och ägaruppgifter. Utlandsägda hundar skall
bifoga kopia av stamtavlan och ev. WCC.

Anmälan kan göras på SKFs nedladdningsbara blankett.
Se hemsida: www.specialklubb-skf.se

Skicka din anmälan via e-post senast måndag 7 juli till:
nuitstaxar@hotmail.com

Betalning

Märk betalningen med 26/7 samt hundens fullständiga namn

Anmälningavgiften skall vara SKF tillhanda
senast måndag 7 juli
PG 606 67 70 - 6

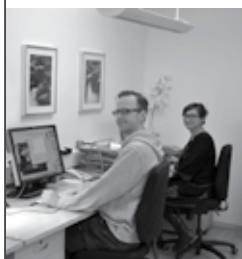
Väl mött i Sala!

Upplysningar:

Yvonne Hansén tel: 0155-721 17, e-post: nuitstaxar@hotmail.com

Specialklubb för
KONTINENTAL
FÅGELHUNDAR
Specialklubb inom Svenska Kennelklubben

Det är vi som står för trycket!

Besök gärna vår hemsida för att se vad vi kan hjälpa just dig med!
www.krontryck.se

**KRON
TRYCK**

*"Ditt centrala tryckeri med fokus på personlig kontakt och service.
Ingen kund är för liten och ingen är för stor!"*

Weimaranerlägret 2014

Text: Anna Lunden

Foto: Zandra Öjring

ONSDAG 28 MAJ.

3 hundpromenader, 5dl torrfoder och 400g Nötvom

Halvdag på jobbet och jag hämtar min 08-Weimaraner från Stockholmshundarna Ur& Skur kl 13.30. Planen för resten av dagen är att packa och springa runt de fyra sjöarna men Trigger har redan sprungit en mil och gått en långpromenad med dagisfröknarna. Ändrar på planerna och när kvällen är slut har jag lagat en trerätters middag, firat min födelsedag i förskott, somnat i soffan klockan tio samt glömt att packa till lägret.

TORSDAG 29 MAJ.

2 hundpromenader, 4dl torrfoder och 400g Nötvom

Vaknar sent, jag har glömt att ställa väckarklockan. Vi äter frukost ute och går en promenad vid Rösjön. Plockar fram 2 väskor, fyller dem till hälften med kläder och prylar. Stoppar in dem och hunden i bilen, går sedan in och hämtar några extra saker eftersom jag har varit så duktig på att packa... Det slutar med att bilen är fullstuvad med diverse saker som ligger huller om buller i baksätet. Vi åker precis före klockan ett och innan vi lämnar Landsnora kommer jag på att jag har glömt Triggers tält, vi får vända. Trycker in tältet över all bråte i baksätet, stänger bildörren snabbt så att saker inte ramlar ut. Hur kan jag vara så urusel på att packa? Jag har ju jobbat för Qantas i Sydney i många år, där vi var handling agent för ett antal flygbolag och spårade väskor över hela klotet - kanske just därför? Vi kommer till Hällefors lite efter halv fyra, in på ICA köper godis till mig och

Anna och Trigger myser i väntan på vattenträning.

Foto: Zandra Öjring

Trigger. Exakt klockan fyra anländer vi till lägret. Agneta kan inte hitta vår rumsnyckel och genast kommer jag att tänka på den gången vi öppnade dörren till vårt lägerum och fann sex sängar och fem polacker... Det var några år sedan och precis som denna gång blev det ett lyckligt slut.

Vårt rum är fint men kokhett. Vädrar så gott det går, tar en promenad innan det är dags för samling.

Solen skiner och vi samlas på verandan utanför matsalen klockan fem där Zandra, Eva och Micke hälsar alla välkomna och berättar om de kommande dagarnas upplägg. Det känns som om det är ett generationsskifte, många nya ansikten och nya instruktörer. Spännande, alltid roligt med lite nytt. Troligtvis är det inte så många nya ansikten, det är bara jag som knappt känner igen mina nära o kära. Vi hamnar i grupp 4 "hundträning med vuxen hund" och på kvällsaktiviteten noterar jag att det är inte bara vi som glömt bort att träna på stoppkommandot. Dock var hunden som gjorde det elegantaste stoppet med i vår träningsgrupp! Vi får skärpa oss och det gör nog Trigger men inte jag.

Samling på altanen.

Foto: Zandra Öjring

Karin som var en av instruktörerna på lägret med sin bracco Nixon.

Foto: Zandra Öjring

FREDAG 30 MAJ.

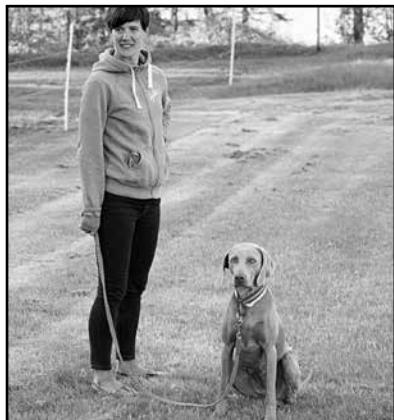
1 hundpromenad, 6dl torrfoder och 400g Pro pet exklusiv. Vi ska börja lägret med att gå ett viltspår, vi har ju ett första pris kvar... fortfarande.

Vid frukosten får jag reda på att vi inte kan gå några viltspårsprov efter den 1:a juni för Trigger är kastrerad. Han fick cystor på prostatan i höstas och därför är han nu kastrerad. Trigger hittar starten och spårar in i skogen. Efter en stund måste han kontrollera några andra intressanta spår vid sidan av viltspåret och blir tillsagd. Han tar upp spåret igen och då dirigerar jag bort honom från spåret, troligtvis skulle han klara sig bättre utan mig... Vi hittar till klöven men tar inget pris. Nya utmaningar väntar på fotbollsplanen med Karin där vi tränar

Waow kommer med viltet.

Foto: Per Johansson

Lina och Russin.
Foto: Per Johansson

Anders och Yojje träna öppenklass vatten.
Foto: Zandra Öjring

Lisbeth med sina hundar.
Foto: Per Johansson

apportering. Även denna gång är det jag som klantar mig: står framböjd och med armarna ut som en fågelskrämma men det är Trigger van vid så apporteringen går någorlunda bra.

Efter lunchen kör vi ruta och släpspår.

Rutan är mattes favorit. Trigger gör ett bra jobb och när han bara har minken kvar går jag ut och trycker på lite så att han inte ska blinka för viltet. Jag läser av min hund fel och ger ett apportkommando vid fel tillfälle. Trigger tröttnar på mig, letar upp viltet och gör en godkänd avlämning. Även denna gång tror jag att han gärna skulle vilja sätta sin matte på Blocket.se.

Släpspåret går bra, vi hjälps åt att dra spår åt varandra. Jag drar ett knepigt spår över stock, sten och myr som Lina och Pers tik Russin klarar av galant. Efter middagen håller Anders en intressant föreläsning om viltspår. Det är underhållande att lyssna på någon som är så genuint intresserad. Bra inspiration! Jag vill definitivt lära mig mer om viltspår/eftersök efter detta. Det får nog bli en kurs. Och nu när vi har fått reda på att vi kan gå viltspårsprov om vi skaffar oss ett intyg från veterinären. Det firar vi med en kvällspromenad och jag somnar innan huvudet nått kudden.

Deltagarna i intensivgruppen lyssnar på instruktörerna.
Foto: Zandra Öjring

Kadi, Luke och Indy står och kollar in de andra hundarna som är med på kvällens apporterings tävling.

Foto: Per Johansson

LÖRDAG 31 MAJ.

2 korta hundpromenader, 6dl torrfoder och 400g Laks

Vaknar tidigt eftersom det inte finns några persienner i rummet. Vi packar för dagens aktiviteter och åker ner till frukosten. Nu är det vattenapportering med Ted. Allt går bra förutom att Trigger inte vill gå i om han inte är blöt och jag är lite fjömpig och måste ta av mig skorna innan jag kliver i för att tvinga ut Trigger. Önskar att jag vore som Helena som bara kliver rakt ut i vattnet med kläderna på för att simma med sin hund. Efter lunchen är det återigen apporteringen och släpspår. Denna gång tränar vi på dirigering. Karin är en duktig instruktör och jag får lära mig att när Trigger har lämnat av dummyn ska jag inte nonchalant kasta den bakom mig. Ett roligt pass fast hundarna har lite svårt att slappna av för det är fullt med myror på marken som biter dem. Dagen avslutas med middag och ett glas vin vid skolan. Hundarna är trötta och så även vi.

Ted som var en av instruktörerna skjuter och kastar fåglar.

Foto: Zandra Öjring

UT apport var ett av de flitigaste orden som användes på fullbrukskuren. Här ser vi Agneta och Eiane

Foto: Per Johansson

Återigen ut med Micke och Zelda.

Foto: Per Johansson

Castor med husse Jens
Foto: Per Johansson

Lina står på andra sidan med fågel redo att kasta.
Foto: Zandra Öjring

SÖNDAG 01 JUNI.

2 hundpromenader, 2dl torrfoder, 400g Pro pet
eksklusiv och födelsedag.

Vattenapportering igen och jag är taggad. Nu ska jag följa med Trigger ut i vattnet och precis som Helena ska jag vara ett stöd för min hund. Skottet går, fågel kastas, jag säger apport och Trigger kliver ut i vattnet. Då skriker jag nej ..!?!.. för jag står ju kvar vid kanten av vattnet. Nu blir det stressigt, jag skulle ju följa med ut i vattnet och simma...vad blir nu mitt nästa beslut?

Trigger stannar och tittar på mig och då inser jag att nu har jag förstört för min hund igen.

Tur att vi ska åka hem snart. Vi gör ytterligare ett öppenklass vatten innan det är dags för lunch och farväl.

I bagaget tar vi med oss några djupfrysta fåglar, härliga minnen och förhoppningsvis kunskapen att jag ska lita mer på min hund...

Tack till alla arrangörer, instruktörer och deltagare, hoppas att vi ses snart igen!

Anna & Trigger

Mys vid lägerelden. Melvin trivs.
Foto: Per Johansson

Svante och Strix verkar gå igenom dagens övningar.
Foto: Per Johansson

Att bada är kul tycker Yojje.
Foto: Zandra Öjring

Karin och Viggen studerar övningen
de ska göra på Intensivkursen.
Foto: Zandra Öjring

Viltspåret är avklarat för Bernt och Ester. Domare
för spåret var "Blod" Anders.
Foto: Per Johansson

Genomgång med gruppen efter ett
pass med vattenträning.
Foto: Zandra Öjring

Man blir trött av att träna. Det tycker både Waow och husse Peter.
Foto: Zandra Öjring

Träningsgruppen i Stockholm

Text: Ted Karlsson

Träningskipag i solen. Foto: Zandra Öjring

Att träna hund ensam kan vara ganska tråkigt och vissa moment är svåra eller t o m omöjliga att göra själv. Sen är det ju trevligt att träffa likasinnade och snacka hund till fikat!

Det finns numera en grupp på Facebook som heter Träning för fågelhundar i Sthlm/öst för de som vill få möjlighet att vara med och träffa andra och träna sin hund. Under våren har det varit flera träffar, både norr och söder om Stockholm, där den första hölls i Österåker medan det fortfarande fanns snöfläckar kvar på backen.

Fokus är på att hjälpa varandra med hundträning. Det finns inga instruktörer på plats, utan vi lär av varann och hjälps åt med allt från träningstips utifrån egna erfarenheter till praktiska saker som att dra spår eller visa en övning som fungerat bra tidigare.

På första träffen var det ca 15 personer som deltog. Merparten har varit weimaraner, men även andra raser var representerade; SRHP, tax, labrador och drent.

Apporteringsstod på schemat. Här är det Emelie med Vilja som tränar. Foto: Zandra Öjring

Yngsta deltagaren Krickan med matte och husse. Foto: Zandra Öjring

Ted och Adam diskuterar kanske träning. Foto: Zandra Öjring

Anders och Yojje. Foto: Katarina Abrahamsson

Det märktes att det var tidigt på säsongen och det var mycket fokus på stadga och grundläggande övningar...

Den tredje träffen hölls i maj hemma på Anders och Helenas jättefina marker på Stallarholmen, med ännu fler entusiaster på plats. Det märktes att man kommit en bit på väg och att hundarna blivit säkrare på momenten. Kul att så många vill vara med och träna!

Nu är det början på juni och det är inte långt kvar innan eftersöksgrenarna ska sitta på allvar och jag hoppas vi ska hinna med åtminstone en träff till innan sommaren så vi kan hjälpas åt att finslipa detaljerna till provsäsongen. Det skulle ju sitta fint med 10-10 på första försöket så man kan börja oroa sig för stoppet i fågelsituationer, reviering, eftergång på hare och andra enkla saker...

Zandra tränar rutan med Melvin.

Foto: Katarina Abrahamsson

Melvin med ett rävsinn.

Foto: Zandra Öjring

Taxen Ture kan också bära.

Foto: Katarina Abrahamsson

Med på besök hade vi weimaraner/ Vizla blandningen Nova.

En riktig skönhet.

Foto: Zandra Öjring

När Adam är med så är stämningen på topp med massor av spex.

Foto: Zandra Öjring

Vem får fågeln

Torbjörn eller Seven?

Foto: Katarina Abrahamsson

Adam med dottern Torä och hunden Charlie.

Foto: Katarina Abrahamsson

Förare och hundar som är redo för träning

.Foto: Katarina Abrahamsson

Jens och Castor tränar passivitet.
Foto: Zandra Öjring

Mer prat vilket är väldigt trevligt.
Foto: Zandra Öjring

Lena med sina hundar Lotus och Ninja.
Foto: Katarina Abrahamsson

Samling vid elden hos Helena och Anders.
Foto: Katarina Abrahamsson

Tora och Zandra myser vid elden.
Foto: Katarina Abrahamsson

Max, Lotta och Helena tar en paus i träningen.
Foto: Katarina Abrahamsson

Anna och Lollo sitter och fikar.
Foto: Katarina Abrahamsson

Ted och Vilda tränar med räven.
Foto: Katarina Abrahamsson

Peter med Waow
Foto: Katarina Abrahamsson

Daniel och Anders
med sina grabbar.
Foto: Katarina Abrahamsson

KÄNNER DU ATT DU ÄR SUGEN PÅ ATT HJÄLPA TILL PÅ REDAKTÖRSSIDAN MED VÅR MEDLEMSTIDNING WN?

Hör gärna av dig då till
wn@weimaranerklubben.se

DET ÄR VI SOM SPONSRAR SWeik

med produkter och träningstillfällen

www.bistos.se

Lindesbergs
Hundcenter

rilo ZOOPERMARKET

BRUKSHUNDCENTER
hund & kattbutik - hundkurser & enskild träning - veterinär - hundfrisör - fritid

Lisbeth Ericsson
ALME Consulting
& Försäljning AB

Inger Ericsson
Fågelhundsträning
070 375 22 92

Grey Shaheen Kennel
www.shaheen.se

Lilla Kätabo Gård
www.jagafasan.se

Stort tack för ert stöd!

Medlemsintervju

ANDERS ANNERSTEDT BOR I NACKA I STOCKHOLM MED KATARINA OCH DERAS WEIMARANER ACHILLE. BÅDA TVÅ KAN MAN SE PÅ TRÄNINGAR OCH PROV RUNT OM I SVERIGE. KATARINA STÅR OFTAST BAKOM EN KAMERA OCH TAR MÅNGA UNDERBARA BILDER MEDANS ANDERS TRÄNAR ACHILLE NEDANFÖR KAN NI LÄSA MER.

BERÄTTA LITE KORT OM DIG SJÄLV

Jag delar mitt liv med Katarina och den grå i en villa i Nacka utanför Stockholm, jag är arkitekt och cykelfabri-
kör. Förutom jakt och hundliv så har musiken en stor plats i mitt liv. Åldern är hög men inte alltför hög.

HUR Började ditt hundintresse, vilka hundar har du haft och hur kom det sig att det blev en weimaraner?

Vi hade boxrar i familjen, men de var hos morföräldrar och kusiner i Jämtland, där jag tillbringade alla lov som barn. Men Achille är min första hund om man inte räknar en golden-valp som min yngsta dotter tjatat sig till och vi hade på prov i en vecka på 90-talet. (Det slutade med att hon frågade om hon kunde få kläder för det som valpen kostade istället). När Katarina och jag bestämde oss för att flytta ut från stan och skaffa hund ville hon ha en fågelhund, främst för att hon tidigare haft irländsk setter. Men eftersom hon inte ville ha en ny setter och vi ville ha en allroundhund så föll våra blickar på weimaraner och vizla. Vi var och tittade på vizla hos uppfödare men tyckte att det inte var rätt för oss. Efter lite övertalning från en bekant som absolut tyckte vi skulle välja weimaraner gick vi in för att hitta en lämplig kandidat. Vi hittade rätt fort en kombination av en otroligt snygg hane och tillika en tik som vi blev förtjusta i på nätet (Classic Dreams Quasimodo, Classic Dreams TicTacToe) och kontaktade uppfödarna som berättade att valparna var två dagar gamla, många frågor i telefonen senare fick vi komma efter fem veckor för att titta på valparna. Efter en hård intervju och granskning och med en osäkerhet om vi skulle blev godkända, så fick vi besked ett par dagar innan vi fick hämta honom. The rest is history!

Första gången på skogsprov i
Harsa, varmt o kul!

Foto: Katarina Abrahamsson

Achille 6 månader på första kennel-
lägret med Classic Dream's

Foto: Katarina Abrahamsson

VAD HAR DU TRÄNAT?

Det är mycket riktigt jag som behövt tränats, hunden var betydligt mer avancerad än jag! Så det var en uppförsbacke ett par år där man försökte komma ikapp med hunden... De första åren deltog vi i samtliga weimaranerläger, kennelläger och valpträningar vi kunde hitta. Vi har enbart däremot tränat jakt och allt vad det innebär med lydnad, apport osv men vi har aldrig tränat bruks och lydnad som egna dicipliner.

Vi märkte redan efter några veckor att vi fått en hund med stor kapacitet, så vi har gjort vad vi kunnat för att han skulle få komma till sin rätt. Efter 6 år tycker vi att den punkten börjar närma sig. Achille blev viltspårschampion vid ett och ett halvt års ålder och jaktchampion när han var tre och ett halvt år, men det är nu vid sex års ålder och en del praktisk jakt som jag känner att vår träning tillsammans sitter i skarpa lägen.

På Sweikläger och Fullbruksträning
Foto: Katarina Abrahamsson

Anders med en av de första prototyperna av Rolo-cykeln som stor tid ägnas åt när han inte jobbar som arkitekt eller ägnar sig åt Achille.

Foto: Katarina Abrahamsson

Med bössan på fälten på Kärne i Värmland, Katarinas gård, dit vi åker så ofta vi kan

Foto: Katarina Abrahamsson

HUR SER DITT HUNDÅR UT?

Vi börjar på vår och sommar med träning för eftersöksgrenar.

Achille tycker att det är lite onödigt med den typen av träning, förutom vatten som han älskar. Så just därför måste detta tränas från början varje år! På hösten blir det förstås jakt på egna marker varvat med förr fältprov och nu skogs- och fjällprov. Det senare är något nytt för oss och otroligt spännande. Helt nya utmaningar och väldigt annorlunda mot fält. Skogsprovet sätter stora krav på det tysta samarbetet mellan hund och förare och fjällprovet som ytligt sett påminner mer om fälten är i själva verket väldigt annorlunda. Vi hoppas att kunna bli bättre och följa med kusinen på ripjakt i höst.

På äventyr i Paris augusti 2009.

Achille är alltid med på semestern, så det är bilsemester som gäller.

Foto: Katarina Abrahamsson

Eftersök på rådjur fullgjort
Foto: Katarina Adrahamsson

Vid duvjakt på Kärne var det en duva som inte föll men som troligtvis var träffad så Achille fick söka. Han ställde sig vid garaget och då ingen fågel syntes var det bara att rigga stegen och jo - där var den.

Foto: Katarina Abrahamsson

VAD TYCKER DU ÄR WEIMARANERNES FRÄMSTA STYRKA?

Dess intelligens och allround egenskaper. Dess tillgivenhet och arbetslust, hängivenhet till det den gör och till sin förare.

VAD ÄR ROLIGAST MED ATT HA HUND?

Att få åka runt med sin hund och jaga är en form av frihet. Jag skulle inte tycka att jakten vore kul utan hund. Går hellre med hunden än att sitta på pass. Att hundarna alltid är glada och positiva till vad som än händer är väldigt mysigt.

FINNS DET NÅGOT DU SKULLE VILJA PROVA MED DIN HUND?

I år ska vi iväg på klubbens KM i skogsprov och det är ju en helt ny upplevelse och erfarenhet som vi ser fram emot.

VAD ÄR MÅLET FÖR I ÅR?

Målet i år är att vi ska åka runt och försöka starta Achille på olika prov så mycket det bara går. Både på eftersöksprov och fältprov. Eventuellt kanske det blir någon kurs till hösten om tiden räcker till. Så i år blir det hårdkörning.

HUR SKULLE DU BESKRIVA EN WEIMARANER FÖR NÅGON SOM INTE HAR EN?

En väldigt trevlig hund i mina ögon, oftast ärlig. En väldigt bra kompis och jaktkamrat i ur och skur. Jag skulle dock inte rekommendera någon att skaffa weimaraner som första hund om de inte har otroligt mycket stöttning.

Vilopaus intas när möjlighet finns
Foto: Katarina Adrahamsson

Mobilen är alltid med!
Foto: Katarina Adrahamsson

Eftersök på räv på Kärne
Foto: Katarina Adrahamsson

Instagramtävling!

Svenska weimaranerklubben fyller 35 år i år, klubbmästerskapet hålls för första gången på skog i Norrland och vi har dessutom en jubileumsutställning med en rasspecialist som domare.

Vi på redaktionen är så peppade så att vi snart spricker. Och vi hoppas givetvis att ni är minst lika laddade.

För att höja peppen ytterligare lite till så tänkte vi att det var på sin plats med en liten tävling.

Nästa gång ni är ute och tränar med era grå, se till att i sann papparazzi-anda ha mobilen redo.

Fota den där Ravelliräddningen på kaninen, eller svanhoppet ut i vatten, eller varför inte fota någon

stackars förare som får bita i det sura äpplet och simma ut med hunden? Möjligheterna är oändliga och vad du än väljer att fota, lägg upp det på Instagram, hashtagga #sweik35 och dela med er av jubileumspeppen!

Bästa bild vinner ett fint pris som vi kommer att dela ut vid KM.

Och det bästa av allt? Tävlingen pågår ända fram till KM och man får hashtagga #sweik35 hur många gånger man vill!

Lycka till och må bästa bild vinna!

/ Redaktörskorna

#sweik35

Husvargen

- om kommunikation på olika villkor!

Artikelserie taget ur Jenny Vinsas examensarbete från utbildningen Hunden som yrke.

DEN FULLÄNDADE JÄGAREN OCH SPECIALISTEN

En vild varg har inte råd att vara specialist, att bara jaga ett byte och kunna endast ett jaktsätt. En varg måste kunna anpassa sin jakt till det byte som finns, den måste vara en s.k. opportunist. Detta innebär också att ha förmågan att lära sig jaga på nya sätt när nya byten står på menyn. Vargarna har den förmågan och är ett av få djur som kan fälla byten som är avsevärt större än dem själva. Deras förmåga att samarbeta i flock och att anpassa sin jakt efter bytet har vi tagit till vara på och utvecklat i våra hundar. Varje steg i jakten har vi isolerat och utvecklat och sakta men säkert har vi fått specialister, hundraser. Nästan alla våra hundraser har avlats fram i ett särskilt syfte, valla, jaga, leta, bära hem, listan kan göras lång. För att vara säker på att den hund man skaffade var bra på just detta så valde man så småningom att avla på både utseende och egenskaper. Utseendet blev en slags garanti för att hunden kunde göra just det den var avlad till. För att strukturera detta ytterligare så började man för ca 100 år sedan med rasbeskrivningar och de idag så populära hundutställningarna. Tanken var att den till utseendet bäst lämpade hunden skulle premieras och då precis som i en vargflock föra de bästa generna vidare. För att strukturera upp det

ytterligare lite till så har vi delat in alla hundraser i olika grupper utifrån deras ursprungliga syfte. Dessa grupper kallas bland annat FCI:s grupplista och består av 10 olika grupper där varje grupp består av ett antal olika hundraser med olika specialområden. FCI:s grupplista täcker faktiskt in alla våra godkända hundraser och placerar dem i rätt fack utifrån deras nutida syfte och användningsområde. Genom att vara bekant med denna lista och vilka hundar som finns i den, så blir det snart klart att alla våra raser ser ut och beter sig på ett visst sätt av en anledning.

Alla dessa specialområden är utvecklade delar av vargens egenskaper, ofta dess jakt. Med det i åtanke är det inte så svårt att förstå varför vallhunden brinner för att valla, apportören bär saker i ren glädje och älghunden tveklöst ställer ett djur hundra gånger tyngre än den själv.

För att bättre förstå de olika rasegenskaperna kan vi ta en titt på vargens jakt.

SPÅRANDE

Vargar börjar ofta jakten med att spåra bytet. Detta kan den göra i flera mil, till synes outtröttlig. Genom att ömsom spåra längs marken för att söka markvittring och ömsom gå med

buret huvud för att söka luftvittring hittar den till sitt byte. Denna egenskap finns starkt knuten i våra spårhundar exempelvis bayersks viltspårhund och blodhund, men även våra bruksraser och jakthundar använder sig av nosen för att leta upp sitt byte. Nosen är hundens främsta verktyg och hela 1/3 av hundens hjärna behandlar luktryck, jämfört med människans 1/20. Hundens luktsinne är med andra ord långt mer utvecklat än vi kan föreställa oss. En hund blir dessutom aldrig avtrubbad på en lukt så som vi människor, den registrerar dessutom på alla dofter. Om vi t.ex. går in i ett stall så känner vi först den starkaste doften och efterhand som vårt luktsinne trubbas av så framträder andra dofter. En hund som går in i ett stall registrerar alla dofter, hela tiden. Likadant är det för vargen.

Ovan ser vi två vilda vargar som är ute och spårar. Den första vargen vädrar luftvittring och den andra vargen håller nosen betydligt längre ned och får upp mer markvittring.

Foto: Isle Royale

Blodhunden, en väl ansedd spårhund. Här på bilden spårar den med högt buret huvud.

Foto: SKK

Hundens välutvecklade nos är ett bra hjälpmedel för människan till långt mer än bara jakt. Den här weimaranern används som search and rescue över vatten.

Foto: Joan S Beilfuss

Även andra raser används aktivt till spårande. Schäfern är ursprungligen en vallhund men är idag en populär brukshund som används till bl.a. Spår.

Foto: Christel Östlund

BLOCKERA

När vargar jagar flockdjur så letar de reda på det svagaste djuret i flocken för att sedan skilja det från sin flock. Detta görs med hjälp av smygande, drivande och samlande rörelser. Föreställ dig nu en bordercollie som vallar. Med en naturlig instinkt så vet den precis hur den ska röra sig och förhålla sig till fåren för att få dem dit den vill. Med en häpnadsväckande lätthet kan den skilja ut ett får från flocken precis som om den aldrig gjort annat.

En grupp vargar samlar ihop några djur från en flock och kommer så småningom att med hjälp av bett, skall, blick och kroppsposition, skilja ett av dessa djur från resten.

Foto: Lori Schmidt, Lori Schmidt

Stående fågelhundar använder sig av den smygande tekniken när de ska smyga sig tillräckligt nära fågeln för att den ska trycka kvar i marken.

Foto: Rolf Ryberg

En Bordercollie i arbete. Border collien använder sig av hela registret som vargen använder, allt från att förflytta djuren med hjälp av blicken till att använda sig av mer kroppskontakt. En del jobbar nära djuren andra längre bort. I vissa lägen krävs det även att de nafsar lite efter djurens has. Det slutliga syftet är att förflytta flocken, samla ihop eller skilja ut ett djur på förarens önskan.

Foto: Nina Melin, Viätt's kennel och fårgård

Älghunden hindrar älgen från att fly genom att blockera vägen för den med hjälp av kropps-
språk, blick och skall.
Foto: Fotogubben.se

Här syns det tydligt att vargar använder sig
av blockeringsmekanismen. Älgen hålls kvar på
samma plats och tröttnas ut psykiskt innan
det fälls.

Foto: Isle Royale, Wolfmoose

JAGA

Vargar fäller byten som är betydligt större än dem själva. För att lyckas med detta måste de trötta ut djuret. Detta görs ofta med att jaga dem. I detta skede jagar vargen med synen så den alltid har bytet inom synhåll.

Tre vargar driver här en älg på flykten.
När den är tillräckligt trött så kommer den
att fällas. Då det ofta handlar om långa
sträckor så turas vargarna om att driva
djuret för att de ska orka.

Foto: Isle Royale, Wolfmoose

Drever är ett bra exempel på en drivande hund.
Drevern är en kortdrivande hund som med sina
korta ben driver ex. rådjur i ett långsamt tempo
för att hålla ned stressnivån hos rådjuret. Drevern
jagar med både syn och luktsinne.

Foto: Svenska Dreverklubben

Greyhound är en snabbdrivande jakthund
som jagar med synen. Idag används den
sällan i praktiskt jakt. Istället använder man
dem i hundkapplöpningar tack vare deras
snabbhet. Med hjälp av en snabbgående
trasa väcker man deras jaktlust och får dem
att springa efter denna. Även lurencoursing är
en sådan typ av sport där oftast vinthundar
jagar en trasa över en bana.

Foto: Åke Andersson

DÖDANDET, AVSLUTET

När bytet är uttröttat fälls det av vargarna. Ofta är det flera vargar som attackerar det samtidigt. Buken, halsen och nosen är vanliga ställen att bita på för att fälla bytet.

Efter att ha jagat hjorten en bit tar den första vargen ett tag i den för att lyckas fälla bytet.

Foto: Lori Schmidt/Wolforg

När bytet slutligen är fällt dör det ofta av bitt från buken och halsen.

Foto: Isle Royale, Wolfmoose

Idag är det sällan en jakthund får fälla ett byte själv. Grythundar är dock väldigt nära. Med en stor dos mod och djärvhet och inte så lite humör så ska de ta sig in i ett gryt och driva ut ett ofta ilsket djur från grytet. En sådan hund får inte vara rädd för att gå i närkamp med djuret i fråga.

Förutom grythundar räknas även molosserhundarna till den kategori som ligger närmast dödandet av bytet i sitt arbetssätt. Dessa användes ofta som krigshundar från första början men började så småningom bli populära som vakthundar också. Det är en stor och muskulös hund med betydande tyngd. Den vaktar utan att behöva läras upp till det.

Foto: Okänd

Kuvaszen är också ett bra exempel på hundar som ligger nära vargens fällande av byte i sitt arbetssätt. Kuvasz är en vaktande boskapshund.

Denna text är hämtad från Svenska Kuvaszklubbens rasstandard: Kuvaszen skulle skydda herden, hjorden och övrig egendom mot vargar, björnar och andra fiender som häst- och boskapstjuvar. För att kunna slåss mot vargen på lika villkor måste Kuvaszen ha starka tänder, stor rörlighet, mod och kraft att anfälla.

Foto: Lynn Vogel, Aegys kuvasz

SLÄPA, BÄRA

När bytet är fäällt slits det ofta loss delar från det. Dessa delar bärs iväg av vargarna för att så småningom ätas upp.

Retrieverraserna är precis som det låter, avlade för att apportera. Redan från ung ålder har de en oerhörd vilja att bära på något. Detta tack vare att vi har valt att isolera en enda liten del i vargens jakt, att bära.

Foto: Lena Hägglund, Kennel O'Flannagans

En varg bär iväg sin del.
Foto: Lori Schmidt/Wolforg

Visst vet du väl...

Att om du som medlem är varmt välkommen att bidra med material till Weimaraner Nytt?

Det kan vara allt från bilder, till färdig text, till önskemål om något du vill att vi ska skriva om.

Låt idéerna flöda och kom ihåg att det är ni där ute som gör att vi kan ha vår fina tidning.

So keep up the good work!

Jaktusabstinensus

Text: Jenny Vinsa

Nu börjar vi äntligen närma oss hösten. De flesta av oss ser fram emot en varm och skön sommar, men det finns även en grupp människor som ser sommaren som en transportsträcka till hösten. Denna grupp är är svårt drabbad av en sjukdom, undertecknad inberäknad.

Jaktusabstinensus även kallad Jaktabstinens är en synnerligen svår sjukdom med väldigt årstidsbundna symptom. Den är uppdelad i några olika släkten varav ett kallas fågeljakt. Denna gren av sjukdomen är känd för att visa de första symptomen av sjukdomen när snön försvinner och marken tittar fram. Den tar sig då uttryck i form av allehanda hundträning.

Den drabbade uppvisar en ohälsosam och nästan manisk lust att bege sig ut i så insektsrika marker som möjligt, helst med en död kanin i släptåg. Denna döda kanin kan ibland varvas med en trut eller and då sjukdomen även tycks skapa ett begär efter vatten. Vattnet ska helst bestå av insjöar med dyg botten och rikt vassbestånd för att den sjuke ska vara helt nöjd. Även bredden på vattnet tycks ha betydelse. Under veckorna går sjukdomen ner i tempo men låt er inte luras av detta bedrägliga tillstånd. Så snart fredagarna närmar sig ökar aktiviteten hos den sjuke som inte sällan uppvisar ett stressat, snäsigt och svåråtkomligt, ja nästan lite inåtvänt beteende. Vid dessa tillfällen dras den sjuke oftast till andra som drabbats av samma gren av sjukdomen Jaktusabstinensus. Man kan, framförallt på helger, se dem samlas i skogar och vid sjöar där i stort sett samtliga uppvisar detta stressade och inåtvända beteende.

När sommaren börjar övergå i höst och träden färgas gula slår sjukdomen oftast ut i full blom. Den tidigare längtan att spendera tid i insektsrika marker med en kanin övergår nu till en stark lust att fly ut i dessa marker för längre perioder. Man kan ofta se drabbade som beger sig ut i insektsrika marker för dagar i sträck. Den tidigare harmlösa kaninen är nu ersatt av ett skarpladdat vapen, man tror att detta är ett uttryck för frustrationen mot fåglarna som skapar sjukdomen. Även i denna fas av sjukdomen dras den drabbade till andra sjuka individer, även denna gång samlas de ofta i skogarna men nu är beteendet ett annat. Fokuserad tystnad härskar oftast över grupperna som sakta rör sig fram och tillbaka i så oländig terräng som möjligt. Emellanåt stannar de för att fascineras av eld. Observera att de olika grenarna av sjukdomen kan smitta, det är dock sällan man ser drabbade från olika grenar samlas på samma ställe. Kyla tycks bromsa sjukdomsförloppet för när hösten övergår till vinter lugnar den drabbade oftast ned sig, kan allt som oftast prata om annat än fåglar, skog, fjäll och fält. Ord som reviering, ta i vind, stramt stånd och avance hörs allt mer sällan från den drabbade. I takt med att detta avatar kan vissa uppvisa en lättare depression och uttrycka en längtan till nästa ”säsong” (de drabbade vill sällan erkänna att det är sjukdomsförloppet de talar om utan benämner det istället vid andra ord, såsom säsong och jakt). Sjukdomen uppträder som sagt i cykler och är oftast latent under vinterhalvåret. Dessvärre är enstaka drabbade inte symptomfria ens på vintern.

Dessa individer upplever nu en längtan att ge sig ut i permafrost och iskyla, företrädesvis så högt upp på fjället som man kan komma.

Man bör ta i beaktande att individer som är så hårt drabbade av sjukdomen sällan tillfrisknar och dessutom innebär en hög smittorisk för närstående. Sjukdomen går runt i dessa cykler och man har i dagsläget inte funnit något botemedel på sjukdomen. Studier har däremot visat att det troligtvis är en speciell sorts hundar som bär på smittan. I enstaka fall kan skjutvapen vara smittobärare men för just denna sjukdom är det 97% risk att sjukdomen kommer från hundar. Hundarna som bär på smittan

ser olika ut beroende på vilken gren av sjukdomen de har. Just fågelviruset har dessutom flera olika varianter, alla oberoende av varandra men dock med en viss smittorisk sinsemellan. Var alltså ytterst uppmärksam vid hundmöten och ta i beaktande att sjukdomen är som smittsammast innan tjälén gått i marken, med den absolut värsta tiden just nu!

Skulle du möta någon som är drabbad av sjukdomen är det bästa rådet att hålla sig lugn och ha ett stort överseende med den drabbades totala brist på sociala förmågor, dess relativt krympta ordförråd som mest tar sig uttryck i fågel, hund, biotop och jakttermer samt den stora bristen på stilkänsla (det tycks som att sjuka individer blir väldigt oroliga om de inte får ha gröna, löst sittande kläder med rejäla kängor till). De luktar allt som oftast ganska mycket myggmedel också. Sjuka individer är sällan så illa därän att de blir aggressiva, den enda aggression som noterats har varit riktade mot individer sjuka i en annan form av Jaktusabstinens, då företrädesvis den gren som kallas för högvilt/älg.

Skulle någon i din familj drabbas av Jaktusabstinens får du räkna med ett liv som medberoende. Sjukdomen kräver ofta hjälp från någon närstående för att kunna utövas så bra som möjligt. Man kan i detta läge tycka att det vore lämpligt, att som medberoende vägra, men detta är en helt felaktig strategi som bara skulle orsaka en infektion hos den drabbade. Följ istället med på de färder den drabbade behöver ta, särskilt de färder som kallas för prov. Enbart träningsfärderna kan den drabbade med fördel ta själv om den har andra drabbade att ty sig till. De så kallade provfärderna bör dock den medberoende följa med på för att stötta den drabbade. Dessa färder är allt som oftast de mest påfrestande för den drabbade.

Under dessa färder kan det uppvisas alla tänkbara former av beteenden, allt från eufori och glädjetårar till sammanbiten tystnad eller ett något omoget stampande i marken och tjurande. Vilket beteende som än uppvisas bör man som sagt stötta den drabbade, visa någon form av intresse och se till att det finns rikligt med vatten, färdkost och kanske en och annan chokladbit på färden för att lugna den drabbade.

För egen del, som medberoende kan du komma ihåg följande för att underlätta livet med en drabbad:

1. Anmälningar görs senast fyra veckor innan start! Påminn gärna den drabbade om detta då missad tid kan utlösa depression.
2. Värddjuret måste vaccineras för att den drabbade ska kunna åka på dessa prov-färder.
3. Värddjurets stamtavla får under inga som helst omständigheter glömmas hemma vid dessa färder. En kvarglömd stamtavla kan lätt rasera hela den drabbades värld.
4. Åtminstone för din egen skull...bunkra upp med myggmedel som att du stod inför en zombieapocalyps och myggmedel var det enda som kunde rädda ditt liv.

Och ta det lugnt, det är inget att skämmas för, du är inte ensam. Det finns ett stort mörkertal av medberoende och du kan med all säkerhet finna dem på dessa färder. De sitter oftast samlade i en grupp framför en eld, väl utrustade med bekväma campingstolar, fika upp över örönen och kaffe i massor.

Lycka till och kom ihåg, vår bästa tid är nu!

/ Drabbad av jaktusabstinens

Mulle Mecks tankar

Hej allihopa!

Då var det dags igen att skriva lite här.

Mycket har hänt här hemma i min stuga. Matte tar sig verkligen frihet utan att diskutera med mig. Hm vart ska jag börja?

Senast jag skrev så var ju våren äntligen på väg och det var lite varmare. Matte sa en dag att vi skulle åka tåg. Jo åka tåg har jag ju gjort förut så det var väl inga konstigheter med det. Vi fick åka med en snäll kille in till det där stället med massor med folk som tydligen älskar att åka tåg. Hur mycket folk som helst och alla ville hälsa och klappa mig. Gu vad jobbigt, hade de liksom aldrig sett en hund förut. Jag är väl inte den enda hunden i denna stad. De sa att jag var så söt, vadå söt... jag är ju skitsnygg och stilig enligt mig själv. Söt det är ju bara sådana där små saker som tydligen kallas valpar. Men jag skulle mer vilja kalla dem skitjobbiga, terroriserande, slynglar som har tänder likt pirayor. Jag tänker förklara längre fram varför jag har denna inställning till de där jobbiga små.

Foto: Zandra Öjring

Åter till det här tillfället med tåget. Matte hade packat med massor med grejor, det var nästan så att hon inte klarade av att bära allt. Varför skulle hon ha med så mycket saker bara för att vi skulle åka tåg. Det var hur mycket folk som helst på det där stället och matte försökte få mig att kissa innan vi gick på tåget, men hur tänker hon? Det var ju väldigt jobbigt att försöka kissa när alla tittade på och förövrigt var jag ju inte kissnödig, men vad gör man inte för matte...jo man lyckas kissa iallafall. Vi kom på tåget och det började rulla iväg. Då säger matte, nu får du försöka ta det lugnt i 13 timmar. Sa hon 13 TIMMAR. Men herregud vi skulle ju bara åka tåg. Vart skulle vi åka om det skulle ta så lång tid? Men som vanligt har jag ju liksom inget val, hon drar ju bara med mig utan att fråga vad jag tycker. Så jag sov, sov och sov. När vi äntligen skulle gå av det där tåget så tar matte på sig en vinterjacka, alltså vadå våren hade ju äntligen kommit. Vad skulle hon ha den på sig? Dörren till tåget öppnas och vad ser jag om inte...SNÖ. Jag ville bara vända och gå in i tåget igen. Hur kan hon åka från den varma våren upp till snön? Hon är ju inte riktigt klok. Det var så kallt om tassarna, jag ville bara springa till närmaste hus och gnaga mig in genom dörren till värmen. Som tur var kom det återigen en snäll person som hämtade upp oss utanför tåget och bilen var varm. Bak i bilen bakom galler satt en annan likadan hund som mig men någon hade klippt av honom hans päls. Är inte det taskigt när han bor på ett iskallt ställe. Till slut efter en biltur kom vi till ett fint hus där vi tydligen skulle bo i en vecka. Det ända tänkte bara, låt mig vara inne..SNÄLLA. Men nej varje morgon tog de med både mig och den andra hunden för att de skulle få åka använda sin bräddor som man spände fast på fötterna och tog sig fram på. Vi fick springa med. Den andra hunden som tydligen hade namnet Vide sprang på som en tok. Han sprang ju fram och tillbaka hela tiden. Jag höll mig bakom matte för att inte behöva gå alldeles för mycket. Vide sprang säkert den tredubbla sträckan men det verkade högt. Sähär höll vi på en hel vecka, sen gick vi lite promenader upp på ett jättekallt högt berg. Även om matte tyckte det var helt underbart kunde jag ha stannat hemma i värmen. Det var roligt

och trevligt så länge vi höll oss inomhus.

Nu till det värsta min matte har gjort. När äntligen de där fluffiga små syskonen som kallas kaniner har flyttat ut så tar hon hem något annat. En sådan där äcklig, jobbig och irriterande slyngel som har piraya tänder. Hur kan hon? Är inte detta något man pratar om innan man tar sådana beslut. Den nya heter Tore. Såklart har matte massor med namn på honom redan Toris, Skogman, Skogis, Marodören, Busen och Tok men det lär nog komma fler namn. Jag kallar honom Pirayan och han är ju överallt. Han invaderade min stuga fullt ut. Jobbig är han. Så fort jag har gått och lagt mig kommer han fram och biter mig i öronen, svansen, nosen. Han tar mina leksaker, ben och försöker sno min mat. Jag orkar bara inte säga till honom, det får väl ändå matte fixa eftersom det var hon som drog hem honom. Ända gången jag sätter honom på plats är när jag har mitt godis och mina goda ben. Då jäklar ska han passa sig. Mina sköna lugna nätter är slut. Pirayan vaknar mitt i natten för att han behöver kissa, vadå det är ju bara att hålla sig! Men nä han ska prompt ut annars sitter han och gnäller. Gahh hur ska jag nu kunna få min skönhets-sömn? Min ända räddning är att jag iallafall får gå på mitt dagliga jobb som heter dagis. Där får jag underhålla massor med andra hundar och två människor som tar ut oss två gånger på dagen. Där finns inga pirayor utan bara uppfostrade hundar i allafall ett tag til... Jag har hört rykten om att han ska börja jobba på samma jobb som jag men då får han hålla sig på sin kant. Tydligt ska denna pirayan stanna i min stuga för alltid. Men vad sjutton, hur tänkte matte nu?

Men när matte skulle på ett läger fick Pirayan åka till det där stället han kommer ifrån och jag fick semester med matte i hela 4 dagar. Det var helt underbart och nu senaste veckan har jag varit hos hennes föräldrar i Norrköping för att vila upp mig. Såklart saknar jag de andra så lite längtar jag ju hem. Får nog börja bli lite hårdare mot den lilla Pirayani framtiden.

Matte har sagt att hon ska jaga med detta nya tillskott, men vi får väl se hur det kommer gå med det. Jag har nämligen en plan. Jag ska lära honom allt jag kan, vi var på något tråkigt möte i två dagar och där lärde jag honom att ta det lugnt. Vi övade på att bara ligga på sidan och vara lata. De andra människorna där undrade vad det skulle bli av honom. Hihhi detta kommer bli roligt. Kommer berätta mer när jag skriver nästa gång vad mina planer för pirayans framtid är.

Nu ser jag att han närmar sig mina tuggben så jag måste nog gå och sätta honom på plats.

Hoppas ni får en jättebra sommar, försök göra era mattar och hussar nöjda på det första eftersöksprovet ni kommer starta, det kommer gynna er alla. De blir glada, ni slipper träna mer och får också springa på fälten i höst. Sen sparar ju mattarna och hussarna pengar som kan gå till er istället. De kan köpa ben och massor med godis. Jag däremot kommer bara ligga och lata mig i skuggan och se på när Pirayan får sina träningspass.

Sen hade matte en önskan att vi skulle ge en extra kram till Lollo som alltid ställer upp på att dra spår, kasta fåglar och hjälpa till på prov och träningar. Sådant är guld värt säger matte och jag håller med om det. Stort tack till dig.

High five
/ Melvin

RETURADRESS:

SVENSKA
WEIMARANERKLUBBEN
C/O FORSGREN-PETTERSSON
IRSTA 7
71692 FJUGESTA

B FÖRENINGSBREV

PORTO
BETALT
SVERIGE

